

A בס"ד
Intro
Today we will learn בע"ה of דף ס"ו of יבמות
The topics we will learn about include.

The meanings of נכסי צאן ברזל and נכסי מלוג

And

נכסי צאן ברזל

When a woman gets married, her property and belongings remain hers, but her husband acquires certain rights to them, in one of two ways.

נכסי צאן ברזל are those properties which are assessed and written into the כתובה. The husband acquires all rights to them during the marriage. Therefore, in the event of divorce or the husband's death, these properties, or their value, must be returned to her at their assessed value at the time of the marriage. Any increase or decrease in value accrues to him.

For the purposes of our Mishnah, and many other Halachos, they are considered his.

נכסי מלוג are those properties which are NOT assessed and written into the כתובה. They remain in her possession, and the husband merely has the rights to its פירות, its produce or profits. Therefore, in the event of divorce or the husband's death, these properties are returned to her at their current value at the time of the divorce. Any increase or decrease in value accrues to her.

For the purposes of our Mishnah, and many other Halachos, they are considered hers.

B The Gemara will also teach the source for the Halachah that the wife, servants and animals of a Kohen are allowed to eat Terumah -
And, several reasons why עבדי מלוג in a prohibited marriage, are not allowed to eat Terumah

A

נכסי צאן ברזל   נכסי מלוג

The source for the Halachah that the wife, servants and animals of a Kohen are allowed to eat Terumah

B

עבדי מלוג
in a prohibited marriage are not allowed to eat תרומה

1 So let's review

Before we begin the Mishnah, let's briefly review the meaning of

נכסי מלוג

And

נכסי צאן ברזל

When a woman gets married, her property and belongings remain hers, but her husband acquires certain rights to them, in one of two ways.

נכסי צאן ברזל are those properties which are assessed and written into the כתובה. The husband acquires all rights to them during the marriage. Therefore, in the event of divorce or the husband's death, these properties, or their value, must be returned to her at their assessed value at the time of the marriage. Any increase or decrease in value accrues to him.

For the purposes of our Mishnah, they are considered his.

נכסי מלוג are those properties which are NOT assessed and written into the כתובה. They remain in her possession, and the husband merely has the rights to its פירות, its produce or profits. Therefore, in the event of divorce or the husband's death, these properties are returned to her at their current value at the time of the divorce. Any increase or decrease in value accrues to her.

For the purposes of our Mishnah, they are considered hers.

1

When a woman gets married, her property and belongings remain hers, but her husband acquires certain rights to them, in one of two ways

נכסי צאן ברזל

Properties which are assessed and written into the כתובה.

The husband acquires all rights to them during the marriage.

In the event of divorce or the husband's death, these properties must be returned to her at their assessed value at the time of the marriage.

They are considered his

נכסי מלוג

Properties which are NOT assessed and written into the כתובה.

They remain in her possession, and the husband merely has the rights to its פירות, its produce or profits.

They are considered hers

2 Zogt Di Mishna

אלמנה לכהן גדול
 גרושה וחלוצה לכהן הדיוט
 A Kohen Gadol who marries a widow, or a Kohen Hedyot
 who marries a divorcee; and,
 הכניסה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל
 She brought into the marriage servants who were מלוג
 and servants who were ברזל.

עבדי מלוג לא יאכלו בתרומה
 The עבדי מלוג may not eat תרומה, because they are her
 possessions.
 עבדי צאן ברזל יאכלו
 The עבדי צאן ברזל may eat תרומה, because they are the
 husband's possessions.
 The Gemara will elaborate on the reasons.

The Mishna explains
 ואלו הן עבדי מלוג
 אם מתו מתו לה
 ואם הותירו הותירו לה
 and those which if they die, it's her loss, and if
 they increase in value, it's her gain. Therefore,
 אע"פ שהוא חייב במזונותן
 הרי אלו לא יאכלו בתרומה
 Even though the husband is required to provide for their
 needs, they MAY NOT eat Terumah, because they are not
 considered his possessions, but hers.

ואלו הן עבדי צאן ברזל
 אם מתו מתו לו
 ואם הותירו הותירו לו
 and those which if they die, it's his loss, and if
 they increase in value, it's his gain. Therefore,
 הואיל והוא חייב באחריותן
 הרי אלו יאכלו בתרומה
 Since he is completely liable for them, they MAY eat
 Terumah, because they are considered his possessions.

3 The Mishnah continues:

בת ישראל לכהן והכניסה לו עבדים
 A Kohen who marries a Bas Yisroel, and she has servants,
 בין עבדי מלוג בין עבדי צאן ברזל
 הרי אלו יאכלו בתרומה
 Whether they are עבדי מלוג or עבדי צאן ברזל, they MAY eat
 Terumah.

ובת כהן לישראל והכניסו לו עבדים
 A Yisroel who marries a Bas Kohen and she has servants,
 בין עבדי מלוג ובין עבדי צאן ברזל
 הרי אלו לא יאכלו בתרומה
 Whether they are עבדי מלוג or עבדי צאן ברזל, they may NOT
 eat Terumah.

2

אלמנה לכהן גדול
גרושה וחלוצה לכהן הדיוט

הכניסה לו

<p>ועבדי צאן ברזל <i>יאכלו בתרומה</i></p> <p>▼</p> <p><i>because they are HIS possessions</i></p> <p>▼</p> <p>ואלו הן עבדי צאן ברזל אם מתו ואם הותירו מתו לו הותירו לו <i>פואל ופוא חייב באחריותן</i> <i>הרי אלו יאכלו בתרומה</i></p>	<p>עבדי מלוג <i>לא יאכלו בתרומה</i></p> <p>▼</p> <p><i>because they are HER possessions</i></p> <p>▼</p> <p>ואלו הן עבדי מלוג אם מתו ואם הותירו מתו לה הותירו לה <i>אין"ם לפוא חייב באחריותן</i> <i>הרי אלו לא יאכלו בתרומה</i></p>
---	---

3

<p>ובת כהן שניסת לישראל והכניסו לו עבדים בין עבדי מלוג ובין עבדי צאן ברזל הרי אלו לא יאכלו בתרומה</p>	<p>בת ישראל שניסת לכהן והכניסה לו עבדים בין עבדי מלוג ובין עבדי צאן ברזל הרי אלו יאכלו בתרומה</p>
--	--

4 The Gemara explains by citing a Braisa:
 דתניא מנין לכהן שנשא אשה וקנה עבדים
 שיאכלו בתרומה
 What is the source that the wife and servants of the Kohen
 are allowed to eat Terumah? After all, they are not
 Kohanim!
 שנאמר וכהן כי יקנה נפש קנין כספו
 הוא יאכל בו
 The Pasuk states that when a Kohen acquires a living soul,
 they are allowed to eat Trumah.
 The Braisa continues;
 ומנין לאשה שקנתה עבדים
 ועבדיו שקנו עבדים
 שיאכלו בתרומה
 And what is the source that when his wife or his servants
 acquire their own servants, that they too are allowed to eat
 Terumah?
 שנאמר וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו
 The additional words כספו קנין teach us
 קנינו שקנה קנין
 אוכל
 That when his possessions acquire possessions, they too
 are allowed to eat Terumah
 אלמנה לכהן גדול עבדי מלוג of an
 not allowed to eat Terumah?

4

דמיון

<p>ומנין לאשה שקנתה עבדים ועבדיו שקנו עבדים שיאכלו בתרומה</p>	<p>מנין לכהן שנשא אשה וקנה עבדים שיאכלו בתרומה</p>
--	---

למאנין
וכהן
כי יקנה נפש
קנין כספו
הוא יאכל בו

קנינו
לקנין קנין
אוכל

*After all,
 they are not
 Kohanim!*

*When his possessions acquire possessions,
 they too are allowed to eat Terumah*

?

If so, why are the עבדי מלוג of an אלמנה לכהן גדול not allowed to eat Terumah?

5 The Gemara offers three explanations:

One -

אמר רבינא קנין אוכל
מאכיל
קנין שאינו אוכל
אינו מאכיל

When the Kohen's possessions MAY eat, their possessions MAY eat as well. But, when the Kohen's Possessions may NOT eat, their possessions may not eat either. Therefore, since this is a prohibited marriage, she becomes a הללה, and disqualified from Kehunah, and from eating Terumah. Since she may not eat, her servants may not eat either.

The 2nd explanation;

רבה אמר מדאורייתא מיכל אכלי
ורבנן הוא דגזרי בהו

her servants are indeed allowed to eat, as taught in the Braisa. However the רבנן enacted a גזירה, כדי שתאמר אני איני אוכלת

עבדי אינן אוכלין
זונה אצלו

הלכך אתי לאפוקה

To help her realize, that being that she and her servants are not allowed to eat, this means that she is not really married to him, and she will eventually end her marriage.

The 3rd explanation;

רב אשי אמר באלמנה כהנת דאתיא לאורייתא

her servants are allowed to eat, however the רבנן enacted a גזירה in the case of a widow, a Bas Kohen, who married a Kohen Gadol who then died. Because she will rationalize as follows:

מעיקרא

אכלי בתרומה דבי נשא

Originally, my servants were eligible to eat Trumah because of my father, a Kohen.

אינסיב להאי

אכלי בתרומה דגבראי

I married the Kohen Gadol, and they ate Trumah because of my husband.

והשתא הדרי לי למילתיה קמייתא

Now that my husband died, they may continue to eat Trumah as before.

ולא ידעה

דמעיקרא לא שויתה לנפשה חללה

השתא שויתה לנפשה חללה

And she will not realize that initially she was qualified - and therefore causing them to be qualified - to eat Trumah.

However, now that she became disqualified as a הללה, she can no longer cause them to be qualified to eat Trumah.

5

רב אטי אמר
באלמנה כהנת
דאתיא לאורייתא

the רבנן enacted
a גזירה, where a
widow, a בת כהן
married a גדול
who then died

מעיקרא
אכלי בתרומה
דבי נשא

אינסיב להאי
אכלי בתרומה
דגבראי

ואי ידע
דמעיקרא לא שויתה לנפשה חללה
השתא שויתה לנפשה חללה

רבה אמר
מדאורייתא
מיכל אכלי

ורבנן
הוא דגזרי
בהו

כדי לתאמר
אני איני אוכלת
עבדי אינן אוכלין
זונה אצלו
לאכילת
אפוקה

אמר רבינא
קנין אוכל
מאכיל

קנין שאינו
אוכל
אינו מאכיל

Since she
may not eat,
her servants
may not eat
either

6 Therefore, the Chachomim enacted a גזירה that as soon as she enters a prohibited marriage, her עבדי מלוג are not allowed to eat Terumah.

However, there was no need to enact a גזירה for עבדי צאן ברזל, because it's clearly understood that the husband was the one qualifying them to eat, as his possessions, and since he died they no longer have a reason to eat.

The Gemara adds - Although אלמנה בת ישראל מאי איכא למימר This גזירה does not apply to a widow, a Bas Yisroel who was married to a Kohen Gadol, since her servants could not eat before she was married?

Nevertheless, באלמנותה לא פליגי רבנן The Chachomim included all widows in the גזירה.
=====

6 Therefore, the Chachomim enacted a גזירה that as soon as she enters a prohibited marriage, her עבדי מלוג are not allowed to eat Terumah

But, there is no גזירה for עבדי צאן ברזל, because it's understood that the husband was the one qualifying them to eat as his possession

אלמנה בת ישראל מאי איכא למימר

באלמנותה לא פליגי רבנן

7 The Gemara continues: המכנסת שום לבעלה She brought into the marriage נכסי צאן ברזל, which were assessed and written into the Kesubah: Now, at the time of divorce, היא אומרת כלי אני נוטלת והוא אומר דמים אני נותן She says she wants the actual belongings, and he says that he will give her the value of the belongings.

?הדין עם מי Who gets to keep the original belongings?

This is a Machlokes: רב יהודה אמר הדין עמה משום שבח בית אביה דידה הוי She has the right to get the belongings, so that they remain in her family

7 המכנסת שום לבעלה
היא אומרת כלי אני נוטלת
והוא אומר דמים אני נותן

כדין עם מי
Who gets to keep the original belongings

8 ר' אמי אמר הדין עמו
 דאמר מר אם מתו מתו לו
 ואם הותירו הותירו לו
 והואיל וחייב באחריותן
 יאכלו
 He gets to keep the belongings. Because, the Mishna says
 that since he takes full responsibility for the ברזל, the
 servants may eat Terumah - Therefore, he retains
 ownership of these possessions, and pays her their value.

The Gemara cites two Braisos - one in support of Rav
 Yehudah, and one in support of Rav Ami.

אמר רבא אמר רב נחמן
 הלכה כרב יהודה

The final ruling is like Rav Yehuda that she gets the actual
 belongings, because,
 מסתברא טעמיה משום שבח בית אביה
 His reasoning of שבח בית אביה is more compelling.

8

<p>ר' אמי אמר הדין עמו</p> <p>דאמר מר אם מתו לו ואם הותירו הותירו לו <i>והואיל וחייב באחריותן - יאכלו</i> Therefore, <i>he retains ownership of these possessions and pays her their value</i></p>	<p>רב יהודה אמר הדין עמה</p> <p>משום שבח בית אביה דידה הוי</p>
<p>אמר רבא אמר רב נחמן הלכה כרב יהודה מסתברא טעמיה משום שבח בית אביה</p>	

9 The Gemara continues
 א"ר יהודה
 הכניסה לו שני כלים באלף זוז
 ושבתו ועמדו על שני אלפים
 She brought into the marriage, as נכסי צאן ברזל, two
 utensils, which at the time of the marriage were worth
 one-thousand Zuz. By the time of the divorce their value
 increased to two-thousand Zuz - and the gain is his.
 Therefore,
 אחד נוטלתו בכתובה
 She takes only one utensil for the one-thousand Zuz
 guaranteed in the Kesubah. However,
 אחד נותנת דמים ונוטלתו
 ונתנת דמים ונוטלתו
 מפני שבח בית אביה דידה הוי
 She can compel him to sell her the second utensil for its
 current value of one thousand Zuz, because of שבח בית
 אביה, even though it belongs to him.

9

<p>א"ר יהודה הכניסה לו שני כלים באלף זוז ושבתו ועמדו על שני אלפים</p> <p>At the time of the marriage they were worth 1,000 Zuz</p>	<p>א"ר יהודה הכניסה לו שני כלים באלף זוז ושבתו ועמדו על שני אלפים</p> <p>At the time of the divorce they were worth 2,000 Zuz - the gain is his</p>
<p>ואחד נותנת דמים ונוטלתו <i>מפני שבח בית אביה</i> דידה הוי</p>	<p>אחד נוטלתו בכתובה</p>